

ABD Ordusunun Keskin Bir Çelişkisi - Tarihsel Bir Perspektif

10.01.2022 • Revcom Yazıları • Yeni Komünizm

Editörün Notu: Aşağıdaki okur mektubu 10 Ocak 2022 tarihinde revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır.

Kaynak için bkz: A Sharp Contradiction of the U.S. Military—Some Historical Perspective | revcom.us

Revcom.us Editör Notu: Şu anda toplumda genel olarak çok keskin bir kutuplaşmadan bahsediliyor. Bu durum, ABD ordusu gibi meşru silahlı kuvvet tekeli ni yoğunlaştıranlar da dahil olmak üzere, bu ülkenin yönetici kurumlarını kapsamaktadır. Aşağıdaki mektupta atıfta bulunulduğu gibi, bu bölünmeler ve krizler yoğunlaştıkça olası bölünmeler de dahil olmak üzere, bunların devrim için stratejik sonuçları olacaktır; “bazı kesimler faşistlerin yanında, diğer kesimler faşistlere karşı olan tarafta olacaklardır.” Bu bağlamda, bu bölünmenin bir yönüne odaklanan bir okur mektubunu paylaşıyoruz. ABD ordusundaki çok sayıda beyaz olmayan insan ve bu potansiyel olarak keskin çelişkiyle ilgili önceki deneyimlere ilişkin bazı tarihsel perspektifler aktarılmaktadır.

Bob Avakian, kendi deneyimlerine atıfta bulunarak ve daha geniş olarak, halkın altmışlarda ve Vietnam Savaşı sırasında bu ülkenin yöneticileri hakkında geniş çapta hissedilen duygularına atıfta bulunurken, “Tanrım, ülkeyi yönetenler bunlar mı? Bu dayanamaz! İhtiyacımız olan bu değil!” ifadesini kullanmıştır. Bob Avakian, “İnsanlık İçin Bilimsel Temelde Umut” içinde şöyle açıklar:

Niçin Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var ve Nasıl Gerçekten Devrim Yapabiliriz?’de belirttiğim gibi, 1960’ların sonunda bu süreç toplumda geniş çaplı ve derin bir şekilde yayıldı, hatta bu ülkedeki sistemin, kapitalist-emperyalist sistemin silahlı kuvvetlerine dahi yayıldı. Örneğin, orduda yapılan bir ankette diğer şeylerin yanında şöyle bir soru sorulduğunu anımsıyorum:

ABD ordusundaki askerler, er ve erbaşlar, kimin siyasi önderliğini istiyor -ve özellikle de Siyahi askerler arasında ABD başkanı listede **en sonlarda** geliyordu. Çoğunluk “en fazla oyu” Kara Panter Partisi liderlerinden Eldridge Cleaver’a vermişti. Dolayısıyla eğer bu tip şeyler yaşanıyorsa, sistem açısından gerçekten bir problem var demektir. Her ne kadar, Eldridge’in oldukça gerçek zayıflıkları ve sınırlılıkları olsa da, bu durum çok ama çok olumlu bir şeyi yansıtıyordu.

ABD ordusu, 1,3 milyon eğitilmiş ve ağır silahlı aktif görevli askerleriyle ABD imparatorluğunun kalesidir. Son birkaç yılda ordu içindeki derin çelişkiler ve yönetici sınıfın farklı kesimleri arasında ordunun kontrolü üzerindeki mücadele dramatik bir şekilde su yüzüne çıkmış durumdadır. Trump’ın seçilmesine verilen yanıt, George Floyd protestoları, 6 Ocak’taki faşist darbe girişimi ve tüm aktif görevli personelin COVID’e karşı aşılanması emri de buna dahildir. “Bir kısmı faşistlerin yanında, bir kısmı da faşistlere karşı olanlardan yanadır.” Burada çelişkinin bir yönüne odaklanmak istiyorum.

ABD ordusu, ezilen milletlerden insanlara büyük ölçüde

güveniyor. Aktif görevli ve yedek askerlerin yaklaşık %40’ı beyaz değildir ve özellikle orduda, askere alınan personelin yaklaşık dörtte biri ve subayların sekizde biri Siyahtır. Bu çok çelişkili bir durumdur. ABD ordusunun rolünün büyük bir kısmı, ölkede ve dünyada beyaz üstünlüğünü ve yeni sömürgeciliği uygulamaktır. Yerli Amerikan halklarına karşı yürütölen, ayrıca Filipinler ve Vietnam’da izlenen soykırım savaşları ve 1960’larda Detroit’teki ve diğer şehirlerdeki Siyahi

halk isyanlarının bastırılması bunlara dahildir. Irkçılık ve beyaz üstünlüğünden ötürü 1948'lere kadar orduda ayrımcılık izleniyordu ve bunun "resmi olarak" sona ermesinden sonra bile, ırk ayrımcılığının fiilen kaldırılması altı yıl daha sürdü.

Bu durum, Vietnam Savaşı sırasında kelimenin tam anlamıyla patlayıcı hale geldi. *New York Times*'ta yayınlanan bir makaleye göre, Long Binh'teki siyah askerler toplam gücün %11'ini, askere alınanların %16'sını, muharebe birliklerinin %23'ünü, tüm askeri mahkemelerin %34'ünü ve Long Binh'deki Askeri Hapishane'deki mahkumların %58'ini oluşturuyordu. Kutuplaşma ve bölünme değişkendi: Bazı birliklerde Konfederasyon bayrağı açıkça sergilendi ve Martin Luther King öldürüldükten sonra, Cam Ranh Körfezi üssündeki beyaz askerler KKK kıyafetleri içinde dolaşarak kutlama yaptılar.

Bu durum, askerler arasında, bazen sözde düşman olan Vietnam Ulusal Kurtuluş Cephesi'ne (NLF) desteği de içeren, büyüyen savaş karşıtı hareketle iç içe geçen muazzam bir mücadele ve direnişe yol açtı. Ve diğer milletlerden askerler üzerinde büyük bir etkisi oldu. Askeri yenilgiyle birleşen tüm bu şeyler, ABD ordusunun neden çöküşün eşiğine geldiğinin çok büyük bir parçasıydı. (Daha fazlası için, "*Sir! No Sir!*" filmini izleyin ve web sitesini ziyaret edin.)

Vietnam'dan bu yana geçen süreçte ordu, ordudaki ırkçılık ve beyaz üstünlüğü sorununu "ele almaya" ve çelişkiyi "yönetilebilir" bir düzeyde tutmaya çalıştı. Ancak Trump'ın Güzel Ayaklanma sırasında ırkçılık karşıtı protestoculara karşı asker gönderme kararlılığı, yüzlerinde patlama potansiyeline sahipti. (Birkaç ay sonra aktif görevli askeri personelle yapılan bir anket, büyük bir oranın ırkçılık karşıtı protestoculara karşı aktif görevli birliklerin kullanılmasına katılmadığını ve neredeyse yarısının ABD'deki "beyaz milliyetçiliğin" büyük bir sorun olduğunu söylediğini ortaya koydu.)

Toplumda sürekli keskinleşen bir kutuplaşma ve **Devrim için Yeniden Kutuplaşma** ihtiyacı karşısında, bunlardan bazıları çok önemlidir ve dikkat edilmeye değerdir.